

הלכות שבת סימן שכה שכו

אבל אם הוא בצנעה יותר ליקבר בו לערב בכדי שיעשו יאפילו כשהוא בפרהסיא אינו אסור אלא לאותו ישראל שנעשה בשבילו אבל לישראל אחר מותר (עד) והוא שימתין בכדי שיעשו : מן סאינו יהודי (עה) שהביא בשבת חלילין (פי) כלי כגון חלילים שקולס מעורר הכני) לספור בהם ישראל לא יספור בהם לא הוא ולא אחרים (עד) (יח) שימתין לערב בכדי שיבואו (עו) ממקום קרוב (עו) ואם ידע בודאי שסמקום פלוני הביאם בשבת (עה) ימתין לערב כדי שיבואו מאותו מקום ואח"כ מותרים בין לו ובין לאחרים (עט) וה"מ כשהביאם דרך רה"ר אבל אם לא הביאם אלא דרך כרמלית כיון שלא נעשה בהם איסור תורה א"צ להמתין כדי שיבואו אלא (יט) מותרים לערב מיד : מן (כ) * (פ) קספק אם הובאו מחוץ לתחום או מתוך התחום (פא) חוששין שמא מחוץ לתחום הובאו :

ג רמב"ם ס"ט ס"ט
מכאן ע הסמכות
רוב הסופים
פ טור ספי תוס'
שם וכן דעת הר"ף
והר"ם
הרמב"ם נפ"ז וס"ט
צ טור והרמב"ם
שם ק הר"ף
ורמב"ם שם
א שבת ל"ט כתיבת
וכ"י יטורה
ב מיתרל שם
וכשמאל שם ג שם
ד שם כתיבתה

שכו דיני רחיצה בשבת . ובו י"ג סעיפים :

א) אסור לרחוץ (ה) [ח] (ב) כל גופו אפילו כל אבר ואבר (ג) לבר אפילו * במים שהוחמו מע"ש בין באם הם בכלי בין אם הם בקרקע (ד) יאפילו לשפוך המים עד גופו ולהשהיף אסור יאבל מותר לרחוץ (ה) בהם מניו ידיו ורגליו . כנס (ו) או שאר אברים כל שאינו רוחץ כל גופו (כ"א)

שיערי תשובה

כמ"ס סי' רמ"ד ס"ג מ"א : (יח) שימתין . ואם הביאן דרך סרטיא שהוא מפורסם אסור עולמית כמו בקבר כספיו י"ד רמב"ם : (טו) מותרים . ש"ן ע"ז שכתב דוקא לאחרים מותרים לערב מיד אבל הוא צריך להמתין כדי שיבואו ע"ש : (כ) ספק וכו' . ופשוט דגם כאן שייכי הני תנאים שנזכרו כמ"ס ע"ז :
(ח) כל גופו . ה"ה רוב גופו כנה"ג וכתב מ"כ סי' ה' וכדומה ל"י

[ח] כל גופו . ש"ן כה"ק וש"ן כשרת ח"ל סי' י"א שאסור להים לעטול כלל שבת כמתין וש"ן כש"ת ט"ז מ"ח סימן כ"ד וכו"כ שהוא ה"ס מוסר להכליטן שימתן המתין כמ"ס למקום כבוד היום גדול כדי שלא תסתחף לא יבשר רק שצדן וכשצדן שרי רק כמתין אסור ע"ש וכו"כ כמסתרת לבי ק"מ ט' ע"ש שכתב ליישב דברי הח"י מ"מ ש"ן רחילה כה"ס אף שקיבלו קהלה שבת ע"ש . וש"ן כש"ת ח"ע ספי"ג כמתין עכ"ל כשי"ל כלי

באר היטב

מ"מ ס"ג מ"א : (יח) שימתין . ואם הביאן דרך סרטיא שהוא מפורסם אסור עולמית כמו בקבר כספיו י"ד רמב"ם : (טו) מותרים . ש"ן ע"ז שכתב דוקא לאחרים מותרים לערב מיד אבל הוא צריך להמתין כדי שיבואו ע"ש : (כ) ספק וכו' . ופשוט דגם כאן שייכי הני תנאים שנזכרו כמ"ס ע"ז :

משנה ברורה

החמירו בו חכמים עפי וה"ה בכל מיני דפרהסיא שנעשה בשביל ישראל (עד) אסור לו עולמית [מ"א בשם הרמב"ם] אבל מדברי הט"ז בשם הר"ן משמע דדוקא כהא החמירו חכמים לאסור עולמית משום שנתייב הוא לישראל שיקבר בקבר מפורסם שנחלל בו שבת בשבילו אבל בשאר מלאכות בכל גווני אינו אסור רק בכדי שיעשה ע"ש : (עד) והוא שימתין וכו' . והע"ג דעבר אסורל בזה אפ"ה אין צריך להמתין כמ"ס רק עד כדי שיעשו משום שלא יהנה ממלאכת שבת ולא יותר [מ"א] : (עה) שהביא בשבת וכו' . מיירי שהביאן מחוץ לתחום וגם היה דרך ר"ה שנעשה איסור תורה דאם לא היה דרך ר"ה (עו) היה מותר לאחרים לערב מיד : (עו) ממקום קרוב . דהיינו מחוץ לתחום ואם הביאן דרך סרטיא גדולה שהוא מפורסם (עו) אסור לו עולמית כמ"ס סי"ד לגבי ארון וקבר : (עז) ואם ידע בודאי וכו' . בין להחמיר וכגון שהוא הרבה יותר מתחום (עח) ובין להקל כגון שהוא בתוך התחום ומתחת שהביאן דרך ר"ה לכן צריך להמתין עד כדי שיבואו מאותו מקום שלא יהנה ממלאכת שבת : (עח) ימתין לערב כדי וכו' . ר"ל אפילו הוא דבר המצוי במקום קרוב כיון שגם עתה מרחוק צריך להמתין בכדי שיבוא ממקום שבת [כ"י] : (עט) וה"מ כשהביאם וכו' . קאי לחוץ התחום (עט) לכן מותר כשהביאן דרך כרמלית אפילו לו לערב מיד דאם היה מחוץ לתחום אפילו דרך כרמלית היה אסור לו בכדי שיבואו ולאחרים מיד וכמו שפירש לקמן בסיומן תקט"ו ס"ה ואף דעל כרמלית יש ג"כ איסור דרבנן כמו על תחומין מ"מ הקילו בו משום שאינו מתנהג כ"כ כהבאת הא"י מחוץ התחום : (פ) ספק אם הובאו וכו' . וגם כאן שייכי הני תנאים שנזכרו כמ"ס [ע"ז] :

באור הלכה

הערוך דרוב ישראל היו שם ע"ש : * כפא אם כוונת מחוץ לתחום וכו' . ה"ס אף דכספיו וי"ז כח לעמן ספק ד"ה דלערב מותר מיד וידוע שהוא שיחת המקילין כשיקרא כאן כספיו זה סתם להחמיר וכן כמ"ס וכסופת תקט"ו כספם ג"כ להחמיר [באור הגר"א לעיל כמ"ז] :

* במים שהוחמו ע"ש . ומלעטור אפ"ס שא"ס חו"ל כל הגוף י"ל דמותר

ועיין סוף סימן תרס"ד וכדברי הר"ן מלאתי עוד (עה) כזמה ראשונים וע"כ אין להחמיר בעת הזורך : (עד) והוא שימתין וכו' . והע"ג דלאחר לא שייך למגור שמה יאמר לא"י בשבת לעשות כדי שיהיה מוכן לתו"ש מ"מ לא חילקו בדבר שנעשית בו מלאכה גמורה בשביל ישראל . ודע דכלל המלאכות שנעשית בשביל ישראל דלמירין דלריך להמתין בכדי שיעשו משום שלא יהנה ממלאכת שבת ולא יותר [מ"א] : (עה) שהביא בשבת וכו' . מיירי שהביאן מחוץ לתחום וגם היה דרך ר"ה שנעשה איסור תורה דאם לא היה דרך ר"ה (עו) היה מותר לאחרים לערב מיד : (עו) ממקום קרוב . דהיינו מחוץ לתחום ואם הביאן דרך סרטיא גדולה שהוא מפורסם (עו) אסור לו עולמית כמ"ס סי"ד לגבי ארון וקבר : (עז) ואם ידע בודאי וכו' . בין להחמיר וכגון שהוא הרבה יותר מתחום (עח) ובין להקל כגון שהוא בתוך התחום ומתחת שהביאן דרך ר"ה לכן צריך להמתין עד כדי שיבואו מאותו מקום שלא יהנה ממלאכת שבת : (עח) ימתין לערב כדי וכו' . ר"ל אפילו הוא דבר המצוי במקום קרוב כיון שגם עתה מרחוק צריך להמתין בכדי שיבוא ממקום שבת [כ"י] : (עט) וה"מ כשהביאם וכו' . קאי לחוץ התחום (עט) לכן מותר כשהביאן דרך כרמלית אפילו לו לערב מיד דאם היה מחוץ לתחום אפילו דרך כרמלית היה אסור לו בכדי שיבואו ולאחרים מיד וכמו שפירש לקמן בסיומן תקט"ו ס"ה ואף דעל כרמלית יש ג"כ איסור דרבנן כמו על תחומין מ"מ הקילו בו משום שאינו מתנהג כ"כ כהבאת הא"י מחוץ התחום : (פ) ספק אם הובאו וכו' . וגם כאן שייכי הני תנאים שנזכרו כמ"ס [ע"ז] :

(א) אסור לרחוץ וכו' . גוירה (ב) שמה יבואו עי"ל להם בשבת : (ב) כל גופו . וה"ה (ב) רוב גופו כדלעיל כנלוו : (ג) לבר . וכו"כ אם רוחץ כדרך הרחילה כל הגוף ביחד : (ד) ואפילו לשפוך וכו' . היינו (ג) אפילו ממים שהוחמו מע"ש ואפילו הם בקרקע : (ה) כנס . היינו כמתין שהוחמו בשבת אסור אפילו ידיו לבר : (ו) או שאר אברים . ואשה שלוככת לגנים בשבת וי"ע מותרת לרחוץ במקומות המטופסים בחמין שהוחמו מע"ש וי"ע רק שחובה לרחוץ בידים ולא בכגד כדי שלא תחל לידו

שער הצינן

(עד) אף בקיץ בכל גווני שרי מדינת אלא שנתן להחמיר [מ"א] : (פא) שהאור והרמב"ן והרשב"א בחידושיהם וכן בחידושי סר"ץ בשם רבינו יבנתי : (עט) חתומים : (כז) ש"ז ומ"א וכו"כ דלא כללוס : (פא) שפירוש ח"א כמ"ס ל"ד מוכרח דהמחבר מיירי מתחלה ככל גווי : (עט) כ"ח ומ"א וכו"כ דלא כמ"ס אלא מביאר בגר"א שמתעטעט כה"צ דלו אסור אף כרמלית בכדי שיבואו : (פ) חידושי רע"א ואף דכספין מחוץ לתחום כשלמה בלא כמת לעיל כמ"ס וכו"כ הכימו החתומים דלמ"ס מותר מיד הכא כמת חמיר עפי ע"ש כמ"ס בחידושי שכתב ע"ס כגון ח"ס : (א) מ"א : (ב) מ"א : (ג) מ"א : (ד) מ"א כשם הסופים וכו"כ הגר"א :